

Wat vinden Utrechters van hun stad? Is de indruk van toeristen? Wat bracht ze naar de stad? **Fotograaf Peter van Aalst en journalist Ingrid Spelt spreken ze aan in het centrum. Twaalf mooie ontmoetingen!**

1 DE STUDENTEN

Naam: Nina Sheridon en Elisabeth Brown (beiden 20), Nobelstraat

Uit: Studeren een jaartje in Utrecht

Doen: Inburgeringscursus voorbereiden bij Illy

Nina: 'In Amerika weten we bijna niets over Nederland, daarom koos ik voor een jaartje studeren in jullie land. En ik kreeg mijn vriendin en studiegenoot Elisabeth zover om mee te gaan. Met z'n tweeën in het buitenland studeren is veel gezelliger dan alleen. We hebben ook een kamer in hetzelfde studentenhuus. We studeren allebei Biologie. We zijn net een weekje hier. Voordat je als buitenlandse student aan je studie begint, krijg je een stoomcursus Nederlands en inburgering. Utrecht is een mooie stad met oude gebouwen en grachten. De mensen zijn aardig en lekker down to earth. Ook fijn dat je hier kunt fietsen, dat kan in Los Angeles echt niet. We moeten nog een fiets kopen, dan kunnen we ook naar de universiteit fietsen. Dat is trouwens ook een verademing: In Amerika zit je op een gesloten campus, en die kom je nauwelijks af. In Nederland woon je als student tussen iedereen in. Ik vind dat veel fijner. Ik kijk ernaar uit om Utrechtse studenten te ontmoeten, en hoop dat ik me snel thuis voel tussen de locals.'

2 DE KUNSTLIEFHEDER

Naam: Renée Beurskens (36), op het Oudkerkhof

Uit: Utrecht

Doen: Mede-galeriehoudster Stichting Kunstuitleen Utrecht

'Op onze oude locatie aan de Sint Jacobstraat was brand uitgebroken.

Gelukkig hebben we de collectie grotendeels kunnen redden. Nu zitten we tijdelijk op het Oudkerkhof. Dit pand stond te huur, en we konden een deal sluiten. Het is een ontzettend mooie locatie, zo midden in het centrum. We hebben een bijzondere 'oude' collectie, omdat we de collectie van de gemeente en provincie Utrecht hebben aangekocht. Vroeger was de kunstuitleen onderdeel van de gemeente. Dat is best uitzonderlijk. Ik maak zelf ook kunst, stillevens. Zelf creëren, staat nu wel een beetje op een laag pitje, omdat ik mijn handen vol heb aan de galerie. Wat ik het mooist vind in onze galerie? Ik heb veel favorieten, maar als ik moet kiezen: werk van de Utrechtse kunstenaar Robbie Cornelissen. Er is nu een expo van hem in het Centraal Museum in de stad, Draw the Line. Ga daar zeker even kijken, echt een aanrader.'

3 DE TOERISTEN

Naam: Nienke van Horssen en Iram Allahi (beiden 22), op de Vismarkt

Uit: Rotterdam

Doen: Stad verkennen

Nienke: 'Ik ga in februari Communicatiewetenschappen studeren aan de universiteit in Utrecht. En wilde samen met mijn collega en vriendin Iram eens kijken hoe het hier is. Lekker vegan eten en de stad bezichtigen. We hebben allebei gestudeerd voor docent Nederlands, en werken op dezelfde mbo in een achterstandswijk in Rotterdam. We komen net met de trein aan. We hadden een leuke route uitgestippeld, maar mijn mobiel valt net uit. Ik hoop dat we bij het oude klooster aankomen.

Tot nu toe vind ik Utrecht prachtig, mooie oude gebouwen. In Rotterdam is de binnenstad weg gebombardeed in de Tweede Wereldoorlog; door de wederopbouw is het veel strakker, en heeft de stad een totaal andere sfeer dan Utrecht. Ik hou wel van die oude panden hier.'

4 DE LABORANT EN ZWERVER

Naam: Bettie Agricola (27) en Larby Idrissi (51), nabij het stadhuis

Uit: Utrecht

Doen: Praten over het leven

Bettie: 'Drie jaar geleden vroeg Larby een vuurtje aan me, en raakten we aan de praat. Sindsdien kom ik in mijn pauze een paar keer per week naar deze plek. Het is leuk om te praten over het leven of godsdienst. Ik heb een baan, hij zwerft op straat. Een totaal ander leven, en toch verrijken we dat van elkaar. Hij noemt me zijn platonische zusje.'

Larby: 'Soms zitten we hier wel met vijftien man. Dit is het hart van Utrecht, een plek waar veel daklozen elkaar ontmoeten. 's Nachts verblijf ik in de opvang in de buurt van de Rode Brug, een vroegere hoerenbuurt. Mijn vader behoorde tot de eerste generatie gastarbeiders die naar Nederland kwam. Mijn moeder, broers, zussen en ik bleven in Marokko. Later kwam ik ook naar Nederland. Waarom ik zwerf is een heel verhaal, maar ik heb al heel wat Europese steden gezien. Iedere keer kom ik weer terug in Utrecht. De stad voelt als mijn tweede moederland. In Utrecht wonen hartelijke mensen; ze kijken niet zo op je neer als in andere steden. Ik voel me altijd welkom. De wereld is toch ook van iedereen.'

'IK KIJK ERNAAR UIT OM UTRECHTSE STUDENTEN TE ONTMOETEN, EN HOOP DAT IK ME SNEL THUIS VOEL TUSSEN DE LOCALS.'

'IK HEB VEEL FAVORIETEN, MAAR ALS IK MOET KIEZEN: WERK VAN DE UTRECHTSE KUNSTENAAR ROBBIE CORNELISSEN.'

5

‘OMDAT IK AL ZO LANG UTRECHT IN WOON, WEET IK OOK VEEL VAN DE STAD.’

6

‘UTRECHT IS DYNAMISCH, EN DAT KOMT DOOR DE BEWONERS.’

7

8

5 DE TATOEËRDER EN DE PIERCER

Naam: Tony Caputo (25) en Neil Kremer (41), op de Predikherenstraat

Uit: Amsterdam en Utrecht

Doen: Tattoos en piercings zetten

Tony: ‘Ik woon in Amsterdam, maar werk nu drie jaar in deze vestiging van The Tattoo Shop in Utrecht. Ik hou van Utrecht. We hebben het druk, maar het is nog niet zo toeristisch als in Amsterdam. Dus laat mij maar lekker heen en weer reizen. Ik ben opgegroeid in Italië, en studeerde Light Design. Een mooie studie, maar mijn liefde lag bij het tatoeëren. Daar hoef je in Italië niet mee aan te komen; er is nauwelijks een markt voor, omdat het een conservatief land is. Ik ben met mijn studie gestopt en naar Londen vertrokken. Het vak heb ik daar geleerd. En als je eenmaal in het vak zit, komt Amsterdam al gauw in beeld. Daar zitten de beste tatoeërders. (Lachend) En in Utrecht natuurlijk.’

Neil: ‘Ik kom uit Canada en werkte daar in een laboratorium, bloed prikken. Ernaast gaf ik goochelshows. Toen ik mijn Nederlandse ex-man, een dierenarts, leerde kennen, vertrok ik naar Nederland. Utrecht werd onze standplaats. Ik vond snel een baan als laborant. Na de scheiding wilde ik mijn leven compleet omgooien. Vroeger wilde ik altijd al een piercingshop met mijn moeder beginnen in Vancouver. Waarom niet in Utrecht, dacht ik. Ik vind prikken leuk en heb verstand van hygiëne. Ik ging in de leer bij een goede piercer, en heb nu mijn eigen netwerk. Als ik op Hoog Catharijne loop, word ik altijd wel door een klant gedag gezegd. Hoe leuk is dat.’

6 DE KAPITEIN

Naam: Ed Jansen (56), op de Oude Gracht

Uit: Utrecht

Doen: Rondvaart toeristen Rederij Schuttevaer

‘Varen deed ik altijd in mijn vrije tijd op plezierjachtjes. Ik heb bij de Luchtmacht gezeten, en vond het een aantal jaar geleden wel mooi geweest. Ik stopte, kocht oude boten op en restaureerde ze. Voor een leuke prijs verkocht ik ze door. Twee jaar geleden hoorde ik bij Radio Utrecht een interview met Karel Schuttevaer; hij kon geen schippers vinden voor zijn rondvaartboten. Dat leek me wel wat. Ik had alleen mijn klein vaarbewijs, maar mocht mijn groot vaarbewijs halen, omdat ik zo enthousiast was. Ik ben negen maanden naar de Maritieme Academie gegaan, slaagde en nu vaar ik alweer een jaar op de rondvaartboot. Ik vind het heerlijk. Ieder uur krijg je andere gasten, en daar krijg ik energie van. Het contact op onze boten is nog persoonlijk, omdat het toerisme nog niet zo massaal is als in Amsterdam. Omdat ik al zo lang in Utrecht woon, weet ik ook genoeg van de stad. De zeshonderd jaar oude werfkelders aan de grachten zijn bijvoorbeeld uniek in Nederland, en vind je verder alleen maar in Exciter in Engeland. De werfkelders worden ook vermeld op de Werelderfgoedlijst van Unesco. Mooi verhaal toch.’

7 DE MARKTKOOPMAN

Naam: Bert Tiggelers (38), op het Neude

Uit: Utrecht

Doen: Staat op de markt

‘Ik sta nog een maandje op de markt

met boeken en platen, en dan begin in mijn eigen platenzaakje op de Loef Berchmakerstraat 9. Op de woensdag- en zaterdagmarkt sta ik al jaren. Ik werkte altijd in de zorg, maar ben vooral gek op muziek en koop particuliere collecties op. Waarom zou ik dan een slecht betaalde baan in de zorg aanhouden? Het contact met de klanten op de markt is leuk. Mensen komen ook boeken en platen brengen, soms zitten er juweeltjes tussen. Twee dagen op de markt staan, kost enorm veel voorbereidingstijd. Ik moet wel genoeg waar hebben, en werk altijd tegen een deadline aan. Voor een ondernemer is Utrecht een leuke stad. De stad is dynamisch, en dat komt door de bewoners. Mag ik ook een puntje van kritiek leveren? De wachttijden voor betaalbare woningen zijn veel te lang. Twaalf jaar heb ik op mijn huisje moeten wachten. Projectontwikkelaars en de gemeente richten zich teveel op het hogere segment, en vergeten de mensen met midden en lagere inkomens.’

8 DE VAKANTIEGANGERS

Wie: Martijn (37), Wendy (36), Esmée (8) en Milan (2) Schols, op het Beatrixplein

Uit: Schiedam

Doen: De benen strekken

‘We komen net van een weekje vakantiepark in Drenthe, en maken een spontane tussenstop. Even de benen strekken. Voor de kinderen hebben we een knuffel en speelgoedauto gekocht in Hoog Catharijne. En we hebben taart gegeten; vandaag zijn we tien jaar getrouwd. We winkelen wel vaker een dagje in Utrecht; Rotterdam kennen we nu wel.’

9 HET PLEEGGEZIN

Wie: Daniëlle (44) en Anne (14) Douma met pup Elton (acht maanden), CS Utrecht

Uit: Dorpje nabij Leeuwarden

Doen: Ontmoeting met medewerkers van KNGF Geleidehonden

‘Het is de tweede keer dat we gastgezin zijn voor een geleidehond. Meestal komen ze van de KNGF om de zes weken thuis kijken hoe het met de hond gaat. Maar nu hebben we in de stationshal afgesproken, en zijn we speciaal met de trein gekomen. Een geleidehond moet ook leren met het openbaar vervoer te reizen. Elton vindt dit nog eng, en stapte niet zomaar de trein in door het gat tussen het peron en de trein. We moesten hem een zetje geven. Het reizen in de trein zelf vond hij ook spannend. Dat moeten we dus nog vaker oefenen. Elton blijft nog een paar maanden bij ons en dan wordt hij professioneel getraind. En moeten we opnieuw afscheid nemen van een hond. Dat is niet leuk, want je hecht je aan een dier. (Lachend) Alles voor het goede doel!’

10 DE WERELDREIZIGER

Wie: Alex Verkennis (26), op het Plein Hoog Catharijne

Uit: Utrecht

Doen: Met de trein naar vrienden in Amsterdam

‘Ik loop vaak op blote voeten door de stad; zit ook nog in de relax-

modus omdat ik net terug ben van backpacken in Indonesië. Ik woon nog in mijn oude studentenwoning op de Ina Boudier Bakkerlaan, dat zijn speciale studentenwoningen. Mijn studie microbiologie heb ik afgerond, en nu vervolg ik mijn studie in Amsterdam. Ik ben blij dat ik hier kan blijven wonen, want Utrecht is écht mijn stad. Ik vind het altijd fijn om weer thuis te komen. Utrecht is een open, ontvankelijke subculturele stad met veel alternatieve creatievelingen. De stad is minder gefocust op het toerisme, ook fijn. En, ik heb een baantje bij de leukste Utrechtse kroeg, café Tilt. We hebben heerlijke biertjes en leuk personeel.’

11 DE SENIOR

Naam: Tanny Hartman (73), CS Utrecht

Uit: Middelburg

Doen: Bezoek schoonzusje

‘Deze fiets heb ik aangeschaft zodat ik makkelijk van een station bij mijn bestemming kan komen. Anders moet je weer op een bus wachten, en daar heb ik geen zin in. Zo’n vouwfiets is superhandig. Je klapt ‘m in, en het neemt nauwelijks ruimte in. In de trein heb je speciale wagons waar je de fiets kwijt kan. Sinds ik met pensioen ben, reis ik vaker met de trein. Mijn familie woont niet naast de deur. Ik kom net van een bezoekje aan mijn schoonzusje af in Driebergen. Heel gezellig.’

12 DE IJZERWAREN-SPECIALIST

Naam: Rietje Pijper (50, op de foto met ouders Mieke en Eric), op de Oude Gracht

Uit: Utrecht

Doen: Werken

‘Deze winkel is opgericht in 1929 door mijn overgrootvader. Pijper is een begrip in Utrecht. Als mensen verhuizen, komen ze nog speciaal naar ons om spullen te kopen. Bijzonder is deze oude kast met driehonderd laatjes en vakjes met onder andere schroeven en moertjes. Bij ons kun je alles nog per stuk kopen. Ik wilde nooit in de ijzerwareenzaak van mijn ouders staan. – Zij hebben het weer overgenomen van mijn opa. – Zelfs als kind was ik er nauwelijks te vinden. Ik had er niks mee; haalde mijn middenstand en begon een drogisterij. Tot mijn ouders er mee wilden stoppen, en de zaak verkocht moest worden. Het ging knagen, de winkel was wel al drie generaties in ons bezit. Ik ben overstag gegaan. Eigenlijk maakt het niet uit wat je verkoopt, het gaat om service verlenen en het contact met de klanten. Alles over techniek leerde ik snel. Mensen komen vaak met een probleem, en die los ik op. Ik stuur nooit iemand weg. Van binnen is alles nog zoals het bijna negentig jaar geleden was. Als ik het weghaal en ga verbouwen, kan ik wel stoppen. Voor het interieur, en de ouderwetse service komen klanten naar Pijper.’

9

‘EEN GELEIDEHOND MOET OOK LEREN MET HET OPENBAAR VERVOER TE REIZEN.’

‘IK HEB EEN BAANTJE BIJ DE LEUKSTE UTRECHTSE KROEG, CAFÉ TILT. WE HEBBEN HEERLIJKE BIERTJES EN LEUK PERSONEEL.’

10

11

12